

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Akadálymentes hajó

Siófok A Balatoni Hajózási Zrt. (BAHART) jövőre újra vízre bocsátja a Siófok katamaránt, az első akadálymentes balatoni személyhajót.

A több mint háromszáz főt befogadó klasszikus katamarán 1978ban készült, egy éve azonban áll a dokkban, hogy a szükséges karbantartásokat elvégezzék rajta, teljesen újjáépüljön a jelenlegi uniós elvárásoknak is megfelelően.

Lépcsőliftet, kerékpártárolót, nyitott, tágas tereket kap. A kisgyermekes családokra is gondolva pelenkázóhelyiséggel ugyancsak ellátják a hajót. A megújult Siófok katamarán négyszáz vendéget fogadhat majd egyszerre körbejárható fedélzetén. Az utasok látványban való gyönyörködését a nagy, panorámás ablakok is segítik, a hajó komfortját növeli a tetőn kialakított kávézó.

A megújult katamarán a második legforgalmasabb útvonalon, Balatonfüred és Siófok között közlekedik majd. Egy nyári forgalmas napon négyötezer utas hajózik ezen az útvonalon. Jövőre már utazhatunk a Balaton első akadálymentes hajójával, a megújult Siófok katamaránal, amelynek még folyik az átalakítása A Siófok katamarán egykori képe már csak emlékeinkben él.

Egyelőre azonban még a társaság összes személyhajója a helyi kikötőben pihen. Folyik a karbantartásuk, javításuk, hogy a következő idegenforgalmi szezonra megújulva szálljanak vízre

forrás: veol.hu

Magyar startup újabb nagy dobása: Wheel Challenge

A többszörös díjnyertes magyar startup, a Route4U csapata azon dolgozik, hogy megkönnyítsék a mozgáskorlátozottak helyzetét a városi közlekedésben.

A csapat által fejlesztett mobil térkép pontosan megmutatja azokat az útvonalakat, amelyek könnyen és akadálymentesen használhatóak kerekesszéssel vagy akár babakocsival. Hazánk akadálymentességének minél előbbi feltérképezéséhez a Route4U útjára indította a WheelChallenge nevet viselő kezdeményezést, melynek célja, hogy a társadalom összefogásával, járó embereket is bevonva mérjék fel Magyarország településeinek helyeit (boltok, éttermek, kávézók, hivatalok), ezzel segítve a kerekesszékeseket, babakocsisokat és a mozgásukban korlátozottakat.

A projekt népszerűségét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy négy nap leforgása alatt 85 településen, több mint 700 helyet minősítettek a résztvevők. A szervezők célja, hogy közös erővel mérjenek fel tízezer magyarországi helyet a lehető legrövidebb idő alatt.

A kezdeményezés [Facebook](#) ismerősök kihívásával terjed, így folyamatosan új résztvevők csatlakoznak a mozgalomhoz és adnak meg akadálymentességi információkat egyre több településen belül. Aki szívesen részt venne a WheelChallenge-ben, [ide kattintva](#) jelentkezhet.

forrás: hirado.hu

A Vörösmarty

A Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány kiemelt célja A Vörösmarty projekt megvalósítása, melynek keretében megnyitja kapuit Magyarország legelső olyan fogyatékos-barát mozija, amely egyúttal kávézó és kulturális központ fogyatékos-sággal élő munkavállalókkal és számtalan programmal az egykori Vörösmarty Mozi helyén.

Az 5. jótékonyági Maci-aukciót 2015. december 3-án, a Fogyatékos-sággal Élők Világnapján A Vörösmarty-ban tartjuk.

Ez vár ránk A Vörösmarty-ban:

speciális, akadálymentesített kávézó és közösségi tér
csúcstechnológiával felszerelt mozi és rendezvényterem
közösségi, kulturális programok sorozata az alapítványt támogató művészek és fogyatékos-sággal élők részvételével

forrás: fogadjorokbeegymacit.hu

Szárnyakat adott az apa Down-kóros kisfia vágyainak - Fotók!

Paradise - Repülő supermant csinált két éves, Down-kóros kisfiából egy édesapa. A kis Wil-nek minden álma, hogy egy nap repülni tudjon, így az apa, amellet, hogy fia vágyát teljesítette, azt reméli: sokak figyelmét sikerül felhívnia a Down-szindrómásokra

- Mikor megtudtuk, hogy a kisfiunk Down-kórral fog születni, megvettük szinte az összes könyvet a témában - mondta az Utah állambeli Alen Lawrence.

Az édesapa szerint mi szorítjuk korlátok közé előítéleteinkkel a Down szindrómásokat - Fotó: Profimedia/Reddit

- Az orvosok azt mondták, sok jóra ne számítsunk, de nem hittünk nekik. Mikor Wilnek először sikerült a hátáról a hasára fordulni, nagyokat kacagott, és úgy kalimpált a kis karjaival, mintha repülni akarna. Később el is mondta: minden vágya, hogy repülni tudjon, így teljesítettem a kívánságát.

Alen Photosoppal készítette el a családi körben repkedő kis Wil fotóit, aki nagyon elégedett az eredménnyel, és nagyokat kacag önmagán.

forrás: blikk.hu

Karafiáth Orsolya: Magánemberként mi lehetünk a legfontosabb támogatók

November 16-án nyílik meg az első olyan bár Budapesten, ahol fogyatékkal élő emberek szolgálnak fel. Nagy öröm és büszkeség ez, rettenetesen drukkolok a Nem Adom Fel Alapítvány csapatának. Az persze már rajtunk is múlik innentől, hogy a vállalkozásukat sikerre is tudják vinni. Nagyon fontos, hogy minél többen melléjük álljanak. Nem kell különösen nagy empátiával rendelkezünk, hogy megértsük, miért.

A sérült emberek – már csak a rengeteg hétköznapi nehézségekkel szembesülve is – könnyen érezhetik, hogy az ő érdekeik vannak a legeslegutolsó helyen. Gondoljunk csak arra, hány, de hány helyen nem megoldott például az akadálymentes közlekedés sem! Gyomorba vágó volt pár éve az a Mosolykával készült videó, mikor azt mutatták meg, mekkora feladat akár csak bejutni a belvárosba is. Az már csak hab a tortán, hogy a bármilyen módon sérült emberek, mindig, de mindig mások segítségére szorulanak. És sajnos sokszor ezt éreztetik is velük, akár akaratlan módon is.

Ha belegondolunk, milyen nehéz amúgy is, egészségesként segítséget kérni, talán kitalálható, milyen lélekromboló hatású az állandó tudat, hogy ez a kérés nem alkalmi, hanem a mindennapok része. Többek önbecsülését tartósan visszaveszi, ha folyamatosan szembesülniük kell azzal, hogy mások netán feleslegesnek tartják őket. Az egészséges idősebb embereknél is óriási probléma ez, ezért is életbevágó, hogy minden ember megtalálja a feladatát, azt a tevékenységet, amiben megtalálja az örömet, és ami által úgy érezheti, ezáltal a környezetének is úgymond hasznára lehet.

A tehetetlenség, kiszolgáltatottság roncsoló hatással lehet a pszichére is. Nemrég belefutottam egy a hatvanas években történt szörnyű esetben Szekeres Károly Bűnösök vagy betegek című könyvében (Medicina Könyvkiadó 1969). Gábor, a fiatal és szorgalmas építőmunkás munkahelyi baleset áldozata lett. Vakolás közben a felette dolgozó vödréből rázúdult a malter, alig sikerült megmenteni a szeme világát. Onnantól a látása annyira megromlott, hogy további munkáját már nem tudta elvégezni. A létező szocializmus ellátórendszere gyakorlatilag azzal gondolta kezelni a problémát, hogy havi segélyben részesíti őt, aztán boldoguljon, ahogy tud. A korábbi munkájába természetesen már lehetetlen volt visszatérnie, máshoz nem értett. És senki, de senki nem segítette abban, hogy a megváltozott körülményei ellenére szakmát tanulhasson. Így hát inni kezdett, a segélyt a kocsmában hagyta, végül a paranoid gondolatok eluralták az elméjét. Csak a szerencsén múlt, hogy egykori munkavezetőjét nem sikerült megölnie. És mindez pusztán annak köszönhető, hogy betegen, sérült képességeivel nem tudott más tevékenységet találni. Holott ez segítséggel, melléállással egyáltalán nem lett volna lehetetlen feladat. Persze a legtöbb esetben nem lesznek ilyen súlyosak a következmények,

de az alkoholizmus, a depresszió, a befelé fordulás fenyegető rém minden olyan ember számára, aki nem találja meg a helyét a világban.

Hollandiában már a kilencvenes évektől működnek sikerrel olyan éttermek, amik kifejezetten sérült embereket foglalkoztatnak. Ez a példa lebegett a hazai vállalkozók előtt is. Az első

megváltozott munkaképességű és sérült embereket foglalkoztató étterem a máig működő Ízlelő Étterem Szekszárdon. A Hatpöttyös étterem a második ilyen hely nálunk, Székesfehérváron található, és immár három éve működik.

Amikor az alapítás egyáltalán szóba került, sokan egy lukas garast sem tettek volna azért, hogy működőképes hely lesz. De van, működik, szeretik. Az étterem időközben a Felelős Gasztrohős hálózat tagja is lett. A szervezet 2012-ben alakult, és célja, hogy összetömörítse azokat az evős helyeket, amelyeknek fontos a környezettudat. A Hatpöttyös ilyen, és emellett a társadalmi céljai is külön kiemelendően fontosak. A közönség hozzáállására egyelőre még sajnos jellemző mind ez értetlenség, mint a tartózkodás.

Arra is volt már példa, hogy több fiatal csak azért jött be az étterembe, hogy megkérdezze: igaz-e, hogy itt “fogyik” szolgálnak fel. Mindez azért elszomorító, mert a vendégek még semmilyen hiányosságra nem panaszkodtak, sokan észre sem veszik, hogy a Hatpöttyösben megváltozott munkaképességűeket alkalmaznak – nyilatkozta pár éve a Hatpöttyös ügyvezetője, Dr. Hermanné Nagy Vera .

Tavaly Miskolc is beállt sorba, és megnyitotta a Szimbiózis Alapítvány a Batty-tékát.

Nem könnyű egy ilyen helyet működtetni, támogatások nélkül elképzelhetetlen is. De magánemberként mi lehetünk a legfontosabb támogatók. Pusztán azzal, hogy betérünk ezekre a helyekre, oda szervezzük a találkozókat, ott ebédelünk. Ezzel mindenki jól jár.

forrás: 24.hu

Januártól jön az elhelyezkedési juttatás

Elhelyezkedési juttatás lesz a neve annak az új támogatásnak, amelyet januártól vehetnek igénybe azok a közfoglalkoztatottak, akik sikeresen el tudnak helyezkedni a nyílt munkaerőpiacon.

A kormány rendelete szerint aki állást talál, az a közfoglalkoztatási szerződése még hátralévő idejére járó támogatási részt – ami havonta 52 ezer forint – megkapja elhelyezkedési juttatás formájában. Feltétel, hogy az új munkaviszonyban a munkaidő elérje a napi legalább hat, a megváltozott munkaképességűek esetében pedig a napi négy órát. Nem kaphat támogatást, akinek az új munkahelye ugyanott van, ahol addig közfoglalkoztatott volt.

„Hogyan fog állást találni az a közmunkás, aki eddig sem tudott elhelyezkedni?” – teszi fel a kérdést Hárs Ágnes , a Kopint-Tárki Konjunktúrakutató Intézet vezető kutatója. Csak attól, hogy rendelkezésére áll majd az új juttatás, nem kapnak automatikusan munkát is a közfoglalkoztatottak.

Ráadásul eltekintve a magasan képzett közmunkásoktól, nehéz elképzelni, hogy az érintettek kimozdulnak a komfortzónájukból, és elkezdene állásinterjúkra járni – mondta lapunknak a kutató. De ha lesz is olyan, akinek sikerül elhelyezkednie, ki garantálja, hogy a vállalkozás valóban foglalkoztatja majd őt a közfoglalkoztatotti szerződéséből még hátralévő időpontig? – folytatja Hárs Ágnes. Az érintetteknek biztosan nem lesz pénzük arra, hogy visszafizessék a támogatást, ha idő előtt megszűnik az új munkaviszonyuk.

A kutató szerint ezek a támogatások fordítva szoktak működni, a foglalkoztatást vállaló munkaadóknak kell garanciát vállalniuk a támogatásért cserébe, s nem a munkavállalóknak, akinek nincs ráhatásuk a cégvezetésre. Hárs Ágnes úgy véli, az intézkedés nem segíti a közfoglalkoztatottak visszatérését a munka világába, inkább csak egy válasz a kormányzatot folyamatosan érő kritikákra. A szakértők ugyanis egybehangzóan állítják, hogy aki egyszer közfoglalkoztatottá válik, annak gyakorlatilag lehetetlen visszakapaszkodnia a piaci viszonyok közé. Hárs Ágnes szerint szűk az a réteg, amelynek valóban segíthetnek ezzel.

forrás: vg.hu

A SZOCIÁLIS ÁGAZATBAN DOLGOZÓKAT KÖSZÖNTÖTTÉK SZÉKESFEHÉRVÁRON

A Szociális Munka Napján azoknak az elesettekért, kirekesztettekért, támogatásra és segítségre szorulóknak dolgozó szakembereknek mondunk köszönetet, akik nagy szakmai alázattal végzik munkájukat. Ebből az alkalomból ünnepséggel köszöntötték a városi szociális ellátásban dolgozókat. A város által 2012-ben alapított "Pro Caritate Albae Regiae" díjat Nagy Lajosné Horányi Krisztina vehette át az Alba Caritas Hungarica Alapítványnál végzett két évtizedes vezetői-szervezői tevékenysége elismeréseként.

A közösség, a társadalom megbecsülésének jeleként ünneplik világszerte a Szociális Munka Napját. Az alkalom tiszteletére Székesfehérvár Önkormányzata hagyományosan minden esztendőben ünnepséget szervez a fenntartásában működő szociális intézmények vezetői, dolgozói számára. A Hiemer-házban megrendezett eseményen dr. Cser-Palkovics András polgármester mondott köszönetet azoknak, akik segítik, támogatják a betegeket, a szegényeket, az elesetteket.

„Nem tudok olyan hivatásról, ami nagyobb elkötelezettséget igényelne annál, mint másoknak segíteni, más emberek mindennapi problémáit felvállalni, és fizikai-lelki támogatást nyújtani. Aki rászoruló időseket, vagy éppen fiatalokat, betegeket és nehéz anyagi helyzetben élőket gondoz, bátorítja őket, egészen biztos, hogy nem az élet napos oldalával találkozunk nap, mint nap. Éppen ezért tartom nagyon-nagyon nehéz feladatnak a szociális szférában végzett munkát, és a vele együtt felvállalt felelősséget. Fontos, hogy erre minden évben emlékeztessük a nagyobb közösségeinket, és elhozzuk Önöknek a közösségek köszönetét. Köszönetünk mindenkinek szól, aki a szociális rendszerünk bármely intézményében dolgozik Székesfehérváron és környékén!” – hangsúlyozta a polgármester. Dr. Cser-Palkovics András hozzátette: a cafeteria-rendszer nyújtotta támogatáson túl egy új hagyományt szeretnének meghonosítani a szociális szféra munkatársainak megajándékozására. Első alkalommal december 17-én a „Balfácánt vacsorára!” című darab megtekintésére invitálják a munkatársakat december 17-én a Vörösmarty Színházba.

Hagyományosan az ünnepségen adta át Székesfehérvár polgármestere a város által 2012-ben alapított „Pro Caritate Albae Regiae” díjat. Az elismerés olyan természetes személynek adományozható, aki a gyermekvédelem, a fogyatékos és megváltozott munkaképességű emberek rehabilitációja, az idősek emberi méltósága, anyagi, fizikai, lelki egészsége, jóléte, a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok segítése, az esélyegyenlőség megteremtése érdekében kiemelkedő tevékenységet végzett. Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése a rászorultak önkéntes segítése, a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok támogatása és az Alba Caritas Hungarica Alapítványnál végzett két évtizedes vezetői-szervezői tevékenysége elismeréseként Nagy Lajosné Horányi Krisztinának adományozta a „Pro Caritate Albae Regiae” díjat.

Nagy Lajosné Horányi Krisztina Székesfehérváron született, ének-zenei általános iskolai tanulmányai után a Teleki Blanka Gimnáziumban tanult tovább, majd a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen szerzett diplomát. A rendszerváltoztatás utáni időszakban fokozatosan jutott arra az elhatározásra, hogy a rászorultak önkéntes segítségével szeretne foglalkozni, ebben találta meg élete legfontosabb tevékenységét. Így került kapcsolatba a Székesfehérvári Egyházmegyei Karítász-szal, ahol 1994-től önkéntesként dolgozott, közben másoddiplomát szerzett a Zsámbéki Tanítóképző Főiskola szociális munkás szakán. 1995 júniusától a Karítász-ház vezetője, majd igazgató-helyettese lett. 1996 júniusától igazgatói beosztásban szervezte a Karítász munkáját. Idén január 1-jétől nyugdíjasként, napi négy órában dolgozik, és adja át tapasztalatait kollégáinak. Lelkiismeretes munkáját a cselekvő keresztyén felebaráti szeretet, a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok, az idősek és a szenvedélybetegek támogatása, valamint az esélyegyenlőség megteremtése vezérli. Saját fontosságának előtérbe állítása nélkül ápolja a kapcsolatokat Székesfehérvár Önkormányzatával, valamint számos önkormányzati fenntartású, szociális intézménnyel és civil szervezettel.

Ugyancsak sor került a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara oklevelének átadására. Az elismerést Pál Lászlóné, a székesfehérvári Egyesített Szociális Intézmény I. számú Idősek Otthona vezető ápolója kapta. A díjazott a bajai kórház traumatológia osztályán kezdte a szakmai pályafutását 1976-ban. Idősekkel később kezdett el foglalkozni, előbb a lovasberényi Idősek Házi Gondozó Szolgálatánál, majd 1993-tól jelenlegi munkahelyén végezte hivatását.

Pál Lászlóné közel negyven éve hatalmas lelkesedéssel, empátiával, segítőkészséggel, energiával szolgálja a betegeket, a segítségre szorulókat. Megbízható, precíz, színvonalas munkája közben odafigyel a dolgozókra is, és mindenkinek lehetőséget biztosít a fejlődésre. A díjazott pozitív életszemlélete, energikussága példaértékű azért is, mert napi munkáját követően otthon egyedül, ám mégis töretlen lelkesedéssel, türelemmel gondoskodik idős, beteg családtagjáról. Kimagasló teljesítményét munkatársai és családtagjai, a gondozottak, azok hozzátartozói és a szakemberek visszajelzései is igazolják.

A díjak átadását követően Brájer Éva, Székesfehérvár alpolgármestere mondott pohárköszöntőt: „Székesfehérváron a szociális területen tapasztalt problémák kevésbé súlyosak az országos átlaghoz képest. Köszönhetjük ezt azoknak a dolgozóknak is, akik talán éppen ezekben a percekben idős emberekhez sietnek egy ebéddel, beteget gondoznak, vagy felelős döntést hoznak egy nehéz sorsú kisgyermek életével kapcsolatban. Fejezzük ki tiszteletünket azoknak az embereknek, akik ezt a lelkiileg nagyon megterhelő munkát végzik a hétköznapiakban!” A Szociális Munka Napja szervezett ünnepségen közreműködött Jónás Olivér, a VI. Fehérvári Versünnep döntőse, Major István, Ifj. Major István, és Varga Barbara, a Fehérvár Szépe 2015 verseny győztese.

forrás: szekesfehervar.hu

Olvasói levél: Kerekesszékes parkolási kálvária a kormányhivatalnál

Debrecen – A Piac utcai kormányhivatalba kellett mennem ügyeimint intézni szeptember 18-án, pénteken délelőtt. Az épület mögötti parkolóba beállva, a kocsim mellett nem volt felfestve újabb parkoló, így reméltem, oda senki nem áll, s a kerekesszékeimet ki- és be tudjuk tenni akadály nélkül – írja olvasónk.

De még be sem fejeztem a parkolást, mellém állt egy autó. Kértem a vezetőjét, menjen máshova, hiszen sok üres hely van, én pedig csak úgy tudom használni a rally járgányomat. Nem értékelte az ötletet, de arrébb állt. Hosszas volt a várakozás, a parkolójegy lejárt, gyermekem kiment újabb jegyet venni. Megjegyzem a kocsim ablakába ki van téve piros nyomtatással ez a szöveg: Kerekesszékes vagyok, kérem egy teljes ajtó nyitásznyi távolságot hagyjon autómtól! Köszönöm!

Nos, eme kiírást olvasta egy fiatalember, és hangosan nevetett. A lányom ekkor ért oda... Ezek után magam maradtam, mert időre mennie kellett a gyermekemnek.

Nagyon kedves, készséges hölgy volt az ügyintézőm, nagy örömöm volt ezen a napon. Magam kerekkeztem ki a hivatalból, azon agyalva, hogy két mankóval, egy iratokkal teli hátizsákkal, a kerekesszékeimmel hogyan jutok le a lépcsőkhöz.

Ekkor egy hölgy ért mögém, megkérdezte, segíthet-e. Nagyon hálás voltam ezért. Kérem, vannak még emberséges emberek!

Ezek után kénytelenül gurultam el a kocsimig, mert a járda egyenetlensége akkora fizikai erőt kíván a guruláshoz, ami leírhatatlan. Nos, a parkolóban mi fogadott? Két oldalon a kocsimra úgy álltak rá az autósok a kiírás ellenére, hogy újabb parkolójegyet is legfeljebb az ablak külsejére tudtam volna tenni, amíg lányom visszaér. Ültem a kövesúton a rally szekerekben. Majd érkezett mögém egy kocsis három utassal. Kérdezték, tudnának-e segíteni. Aztán elkérte egyikőjük a kulcsot, és bekúszva kocsik közé, kinyitotta az ajtót, kivette sebességből, és hárman kitolták a kocsimat a kövesútra! Ők is a napom színfoltjai!

Ekkor jött egy hölgy, és jó hangosan mondta: de hát ott vannak a rokkantparkolók, miért nem állt oda?

– Ja, ha én rokkant lennék, és, ha lenne rokkant-parkolókártyám! De nincs! – mondtam én is ekkor már fennhangon! Erre a három személy is értetlenül nézett, mire elmondtam röviden. Én ép, egészséges ember vagyok: nem tudok ülni, állni, járni, tömegközlekedni, magamat ellátni, wc-magasítón tudok toalettet rendezni. Engem 20 százalék mozgásképeség-csökkenetnek ítélték a balesetet követő négy térdműtét után. (Azóta volt már ötödik műtétem is!)

Fellebbezésnek helye nincs! A traumatológus orvosom mindig ráírta a papíromra: rokkantparkoló-kártyával való ellátása indokolt. De ez soha, senkit nem érdekelt.

forrás: haon.hu

Veréssel kényszerítettek prostitúcióra egy szellemi fogyatékos kiskorút

Majdnem kétfélmillió forintot keresett három gyöngyösi férfi azon a kiskorú, szellemi fogyatékos lányon, akit prostitúcióra kényszerítettek és fogva tartottak.

A Gyöngyösi Járási Ügyészség egyebek mellett kerítés büntette és személyi szabadság megsértésének büntette miatt emelt vádat három férfi – egy apa és két fia – ellen, akik gyöngyösi családi házukba fiatal lányokat fogadtak be, majd őket erőszakkal, fenyegetéssel prostitúcióra, és az így keresett pénz leadására kényszerítették – olvasható az ügyészség honlapján.

A vádlottak 2012 őszén a kiskorú, enyhe fokban szellemi fogyatékos sértettet rábeszéltek, hogy költözzön hozzájuk, majd ezt követően, miután önként nem volt hajlandó prostitúciós tevékenységet végezni, fenyegetéssel és bántalmazással vették arra rá. A vádlottak a sértett tevékenységét szorosan felügyelték – szobáját is csak a vádlottak engedélyével hagyhatta el – és az általa prostitúcióval megkeresett kb. 1 millió 800 ezer forintot felélték.

Emellett fenyegetéssel arra is rávették, hogy egyik ügyfelétől azon ürügyre hivatkozással kérjen – végül is eredménytelenül – 200 ezer forintot, hogy teherbe esett tőle, és a pénz abortuszra kell.

A vádlottak a 2013-2014 évben további két fiatal nőt költöztettek magukhoz. Egyiküket a vádlottak családjának nehéz anyagi körülményeire hivatkozással vették rá, hogy rendszeres szexuális cselekmények végzésével járuljon hozzá a megélhetésükhöz. A sértett 2014. év tavasza és novembere között végzett prostitúciós tevékenységet, mialatt kb. 600 ezer forintot keresett, mely összeg a vádlottak megélhetését biztosította. Ezen időszak alatt a sértett többször is az otthonába akart távozni, és tiltakozott a prostitúciós tevékenység végzése ellen, de annak folytatása érdekében a vádlottak rendszeresen bántalmazták.

A harmadik sértett kezdetben szintén önként vállalkozott a prostitúciós tevékenység végzésére, amikor azonban első alkalommal az elvártnál kevesebb pénzt keresett, a vádlottak egyike a megkeresett pénzt a szájába tömte, és bántalmazta. Ezt követően a nő csak kényszerítés hatására folytatta prostitúciós tevékenységét, melynek érdekében a vádlottak többször is bántalmazták, és a személyi szabadságában korlátozták. A sértett tevékenysége folytán a vádlottak mintegy 960 ezer forinthez jutottak hozzá.

Az előzetes letartóztatásban lévő vádlottakkal szemben a Gyöngyösi Járási Ügyészség fegyházbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabására, valamint a prostitúciós tevékenységgel összefüggésben szerzett vagyon, illetve az elkövetéshez használt személygépkocsi elkobzására is indítványt tett.

forrás: hvg.hu

Emmi: Nem szabad megijedni az autizmustól

"A közösségnek is meg kell érteni, hogy az autista nem rossz, csak más"

Nem szabad megijedni az autizmustól, hanem információkat kell gyűjteni róla, hogy megérthessük - mondta Szekeres Pál, az Emberi Erőforrások Minisztériuma (Emmi) fogyatékos emberek társadalmi integrációjával kapcsolatos feladatok ellátásáért felelős miniszteri biztosa pénteken egy konferencián, Budapesten.

A XVII. kerületben rendezett "Eszőember" az iskolában - autista gyermekek segítő iskolai környezetben című konferencián a miniszteri biztos azt mondta, "az autisták olyan emberek, mint mi, csak kicsit mások".

Hozzátette, a szülőket gyakran éri kritika, a gyereküket rossznak, gorombának nevezik, pedig az autista gyerek nem rossz, csak más. Ezt kell megértetni a közösségekkel - hangsúlyozta.

Riz Levente (Fidesz-KDNP), Budapest XVII. kerületének polgármestere elmondta, Rákosmente olyan közösséget épít, amely befogadó, együttérző, segítőkész. Ezért is dolgoztak az elmúlt években azon, hogy a sajátos nevelési igényű, köztük az autista gyerekeknek támogató környezetet tudjanak kialakítani - fűzte hozzá.

Kiemelte, a kerületben hat hónapos kortól egészen 18 éves korig van lehetőség akár az integrált, akár a szegregált nevelés, oktatás igénybevételére. Hozzátette, minden óvoda alapító okiratában is rögzítették, hogy a sajátos nevelési igényű gyerekeket fogadni kell.

Az Autisták Országos Szövetségének honlapján olvasható leírás szerint a konferencián az autizmussal élők nevelésével-oktatásával kapcsolatos jelenlegi ismereteket összegzik. Olyan kérdéseket érintenek, mint az autizmus kutatás jelene, új technológiák bevezetése a terápiában, valamint az iskola feladatai. A konferencia célja az autizmus súlyos zavarának, speciális nehézségének jellemzése, a problémák megismertetése, elfogadtatása és kezelésének bemutatása, integrációjának elősegítése.

forrás: magyarhirlap.hu

Kultúrával az akadályok ellen Dunaszerdahelyen

A Kulturális Minisztérium és a Városi Önkormányzat támogatásával idén tizedik alkalommal kerül megrendezésre a Kultúrával az akadályok ellen nevet viselő rendezvény Dunaszerdahelyen. Az eseménynek a Városi Művelődési Központ ad teret. A rendezvény célja, hogy nagyobb belátást nyújtson a mozgássérült emberek életébe.

"A mozgássérült emberek nap mint nap számos akadályba ütköznek. Sok helyen nehezen vagy egyáltalán nem megoldott probléma a kerekesszékekkel való közlekedés. Néhány helyen az épületbe való bejutás már megoldott, azonban a belső terek még nincsenek kialakítva a fogyatékkal élők számára. A szervezők e rendezvény által szeretnék változásokat elérni a közlekedés terén Dunaszerdahelyen" - fejtette ki a Paraméternek a rendezvényt szervező Jarábik Imre, a dunaszerdahelyi Művelődési Központ munkatársa, aki maga is 17 éve mozgássérült.

Elmondása szerint az emberek félve közelítik meg a mozgássérült személyeket. Nem tudják, milyen módon nyissanak feléjük, így gyakran segítséget sem nyújtanak számukra. "E rendezvény nagyszerű alkalmat nyújt mindenki számára, hogy közelebbről megismerjék mozgássérült társaikat" - húzta alá.

A rendezvény délelőttől már több érdekes programmal várta az odalátogatókat. A VMK aulájában egészségügyi segédeszközöket tekinthetünk meg. A színházteremben rendhagyó órát tartottak a középiskolások számára. Ennek során egy táncos előadást tekinthettek meg a diákok, majd egy kötetlen beszélgetés keretén belül kérdéseket tehettek fel a szereplőknek. Az előadáson Dunaszerdahely összes középiskolája képviseltette magát. "A cél, hogy minél több tapasztalatot szerezzenek a fiatalok, s ezáltal bátrabban közeledjenek mozgássérült társaikhoz" - hangsúlyozta Jarábik.

A délutáni órákban a Csallóközi táncgyűttes és a mentálisan sérült gyermekek táncsoportjának bemutatóját tekinthetjük meg, továbbá a Gördülő Táncscsoport, az Artman Egyesület, a RollDance Kombi Táncgyűttes és a Guruló Trió Táncgyűttes fellépései várnak a látogatókra. A VMK előtt pedig lehetőség nyílik az egyik autóforgalmazó által kiállított, mozgássérültek számára átalakított autó kipróbálására is.

forrás: parameter..sk

„Azzal volt szerencsém, hogy általában megértettük egymást”

Egy idegen nyelv elsajátítása nehéz és fáradságos folyamat, főleg akkor, ha az embernek elsősorban az iskolapadban kell megtanulnia a szavakat és a nyelvtant. Különösen nagy nehézségek előtt állnak azok, akik mozgáskorlátozottságuk miatt nem tudják ugyanúgy forgatni a szokványos taneszközöket: a nyelvkönyveket, a szótárakat. Most olvasóink egy olyan fiatalemberrel ismerkedhetnek meg, akinek sikerült legyőznie mindezeket a nehézségeket.

Gy. 23 éves, kerekesszékes fiatalember. Betegségéből adódóan a kezét is korlátozottan tudja használni: nem tud kézzel írni, megfogni és kinyitni egy könyvet vagy füzetet, és lapoznia sem egyszerű. Mindezen nehézségek ellenére tavalyelőtt érettségizett egy spanyol-magyar két tannyelvű gimnáziumban, ahol a felső fokú nyelvvizsgának megfelelő emelt szintű érettségit tette le spanyol nyelvből. Jelenlegi munkájához nap mint nap használja a spanyolt. Mellette angolul tanul; éppen a középfokú nyelvvizsgára készül. Hogyan lehetséges ez? Mennyire volt neki nehéz a nyelvtanulás? Milyen segítséget kapott? – Ezekről a kérdésekről beszélgettünk vele. Tapasztalatai, reméljük, erőt adnak azoknak a gyerekeknek és fiataloknak, akik hasonló nehézségekkel küzdenek.

Miért éppen egy két tannyelvű?

Gy. speciális, mozgáskorlátozottaknak létrehozott általános iskolába járt. Ezek után döntöttek úgy édesanyjával, hogy „normál” iskolában folytatja tanulmányait. Ez már csak az épületek akadálymentessége miatt sem egyszerű; de ők még egy plusz nehézséget is bevállaltak: Gy. két tanítási nyelvű iskolába kezdett járni, ahol az első, nyelvi előkészítő évben intenzíven tanultak spanyolul, másodiktól pedig a legtöbb tantárgyat két nyelven tanulták. A felvételi lapon sok iskolát beírtam. Amelyiket az utolsó helyre írtam, oda nem akartam menni, de végül csak oda vettek fel... De én semmiképpen nem akartam oda járni.
– meséli a történet kezdetét.

És akkor egy ismerősünk javasolta, hogy vegyük fel a kapcsolatot ezzel az iskolával, megadta a telefonszámot is. Először elmentem megismerkedni az igazgatóval, a tanárokkal, megnézni magát az épületet, hogy mennyire járható. A következő héten már pótfelvételiztem; szóbeli felvételi volt már csak, végül felvettek. Szerencsénk volt az iskola igazgatójának, és tanárainak a hozzáállásával, nagyon segítőkészek voltak. Azt beszéltük meg, próbáljuk meg az első évet, aztán majd meglátjuk, hogy bírom, lesz-e valami probléma. Aztán végül végigcsináltam az öt évet.

Gy., ahogy az osztálytársai is, a spanyolt a nulláról kezdte el tanulni; előtte az általános iskolában negyedik osztálytól angolt tanult. A gimnáziumban az első, nyelvi előkészítő év kifejezetten azt célozta, hogy megtanulják a nyelvet: Azt mondták a tanárok, hogy egy alapfokú nyelvvizsgát már le tudunk volna tenni az első év végén.

A második évtől kezdődően tulajdonképpen minden tantárgyat spanyolul is tanultak – a magyar kivételével.

A spanyol nyelvű órákat – a történelem kivételével – általában spanyol anyanyelvű tanárok tartották, úgyhogy ezzel tulajdonképpen rákényszerültünk, hogy mindent megpróbáljunk megértetni, elmagyarázni, amit szeretnénk, mert ezek a tanárok nem tudtak magyarul.

– meséli a kihívásokat.

Mi az, ami nem fair?

Amikor arról kérdeztük, hogy milyen nehézségekkel kellett megküzdenie a nyelvtanulás folyamán, nem tűnt úgy, hogy Gy.-t nagyobb megrázkódtatások érték volna. Nyugodtan, mosolyogva, sokszor nevetve mesél a tapasztalatairól, amelyek persze nem csupa pozitív élményeken alapulnak.

Először azzal kellett megküzdenem, hogy egyáltalán merjek beszélni, és hogy meg is értsék a beszédemet. Mert amikor izgulok, még a magyar beszédem is nehezebben érthető, nemhogy még egy idegen nyelven.

Ebből adódott is konfliktusa:

Néhány osztálytársam úgy érezte, hogy én a lassúságommal, meg azzal, hogy lassabban beszélek, hátráltatom azt, hogy a csoport tudjon a saját tempójában haladni. Szerintük Gy. „nem fair” kedvezményeket kapott:

Egy másik probléma, amiből konfliktusom is volt a többiekkel, hogy én a kezemmel nem tudok írni, ezért a dolgozatot mindig egy későbbi időpontban írtam meg. Ez úgy ment, hogy megegyeztünk a tanárokkal egy időpontban, amikor vagy lefeleltem, vagy – írásbeli dolgozatnál – elém tették a feladatsort, és én lediktáltam a válaszokat, amit ők leírtak. Ami számomra meglepő volt, hogy az osztályomban inkább a fiúk voltak azok, akik jobban befogadtak a közösségbe, ők jobban próbáltak segíteni.

Mindezeket Gy. harag, vagy sértettség nélkül meséli. Kiderül az is, hogy az osztálytársak sok mindenben segítettek őt. Annak ellenére ugyanis, hogy mind több számítógépes, e-tananyag érhető el, egy „normál” iskolában azért még mindig ragaszkodnak a tankönyvekhez, a jegyzeteléshez és a füzethez. Hogy ment ez a mindennapokban?

Általában egy osztálytársam, akivel jobb viszonyban voltam, vagy a tanár segített elővenni és kinyitni a könyvemet, a jegyzeteket pedig vagy lefénymásoltuk, vagy indigóval jegyzeteltek nekem az osztálytársaim. Ezt egy idő után egyesek megint tehernek vették... Kevés volt a digitális, számítógépen olvasható, kezelhető tananyag.

Csak az egyik spanyol tantárgyból volt meg a könyv az interneten, ezt könnyebben tudtam használni, mint a hagyományos könyveket. A többi könyvet nekem is elő kellett vennem, és a papír alapú könyvből tanultam, mint a többiek, annak ellenére, hogy a sérülésem miatt nem tudom megtartani a könyvet, és a lapozás is nehezebben megy.

Gy. szótárat is papíron használt, pedig a nehéz és vaskos kötetek kezelése számára egyedül nem megoldható.

Az elején megkértem anyukámat, hogy nézzen meg nekem egy-két szót. Amikor több időm volt, megpróbáltam saját magamnak lapozni.

De kellett az állandó segítség is: Gy.-nek egy magántanár segített készülni az iskolai számonkérésekre.

Nagyon sokat segített, hogy nekem már az elejétől heti egyszer volt egy magántanárom, aki segített felkészülni a dolgozatokra, de volt, hogy csak szavakat tanultunk együtt. Úgy gondolom, nélküle biztos nem tudtam volna ennyi idő alatt ilyen szinten megtanulni. És

fontos volt az is, hogy már az elejétől járt hozzám, így az elejétől látta a tananyagot, látta azt, hogy mit kell gyakorolni, miben kell még fejlődnöm.

Hogy ment konkrétan ez a munka? – Nagyon hasonlóan, mint ahogy bármelyik diák esetében, de Gy. számára több volt az akadály, amit le kellett küzdeni. Számára is áldozatokkal járt az, hogy teljesítse az iskolai követelményeket. Így mesélt az iskolai számonkérésekről:

Az első évben minden pénteken a tanárok kitették a következő dolgozat témáit, és minden hétfőn az első órában az egész évfolyam dolgozatot írt. Én ehhez kaptam egy külön tanárt, aki segített beírni a válaszokat a feladatlapra. Aztán a későbbi évek folyamán kétféle dolgozatot írtunk. Volt szódolgozat; erre én a magántanárommal tanultam: átnéztük az adott témakör szókincsét a könyvből, és amit nem tudtam, azt kiírtuk egy füzetbe. Ebből meg a könyvből tanultam. Havonta egyszer írtunk egy nagyobb nyelvtani dolgozatot is; erre a magántanárom nyelvtani könyvéből, meg a saját, iskolai könyvünkből készültünk. Próbáltunk annyi feladatot megoldani, és átbeszélni a nyelvtant, hogy a dolgozatban meg tudjam oldani a feladatokat. De nem csak a készülés járt pluszmunkával, a dolgozat megírására is külön időt kellett fordítani neki, és a tanárainak is:

A dolgozatokat külön teremben írtam meg, nem az osztállyal együtt. Vagy elkéredzkedtem egy másik óráról arra az időpontra, amikor a nyelvtanárnak lyukasórája volt, és ráért, vagy ha éppen mind a kettőnknek volt lyukasórája, akkor írtam meg a dolgozatot. Az is előfordult, hogy pénteken délután bent maradtam az óráim után, és akkor írtam meg.
Lépésről lépésre

Gy., amikor a nyelvtanulás nehézségeiről kérdeztük, teljesen átlagos dolgokat említett: Eleinte a szótanulás volt nagyon nehéz. Meg az, hogy a megfelelő szavakat tudjam a megfelelő helyzetben használni. Aztán később maguk a nyelvtani szabályok, az igeidők, a szerkezetek voltak nagyon nehezek, amíg megtanultam őket helyesen használni. Ezeken a nehézségeken minden nyelvtanulónak túl kell esnie. De a helyzet egyre javul, minél többet tudunk, valószínűleg annál könnyebb az újabb dolgokat megtanulni.

Amikor arról kérdeztük, hogy mi ment könnyen, Gy. a szerencséjére hivatkozott. Azzal volt szerencsém, hogy ha odamentem egy tanárhoz, és tudtam, hogy mit szeretnék, de nem jutott eszembe egy-egy szó, akkor nem történt az, hogy lefagytam, és csak gondolkodtam egy-egy szón, hanem megpróbáltam elmagyarázni más szavakkal. És általában megértettük egymást. Első évben még nagyon nehezen ment a nyelvtanulás, de aztán, ahogy egyre többet kellett beszélni, egyre könnyebben tudtam magam megértetni. Többször előfordult, hogy a tanórán is spanyol nyelvű filmet néztünk, hogy jobban értsük a szöveget. Én is így gyakoroltam a szövegértést, sok filmet néztem.

A filmekén kívül persze ma már sok más online nyelvtanulási lehetőség is adódik, amelyek segítségével lehetnek a mozgáskorlátozott nyelvtanulóknak. Gy.-nek erről újabb tapasztalati vannak.

Jónak tartom az online anyagokat. Lehet találni feladatlapokat és gyakorlatokat is. Egy dolgot vettem észre, amire oda kell figyelni. Ezeket az anyagokat mindig át kell nézetni valakivel, mert van, hogy hibásan vannak fűzve a neten a feladatok vagy akár a megoldókulcsok, és akkor a program hibásan javítja ki a megoldásainkat. Ez elég kellemetlen. Csak mostanában használom ezeket a lehetőségeket gyakorlásképpen – főleg angolból – középiskolás koromban kevésbé.

A közeljövőben arról is beszámolunk olvasóinknak, hogy milyen lehetőségei vannak egy mozgáskorlátozottaknak, ha nyelvvizsgát akar tenni. Milyen speciális feltételeknek kell

megfelelni, és milyen engedményeket lehet kapni? – Sorozatunk következő részéből ez is kiderül.

forrás: nyest.hu

KEVESEBB IGÉNYLŐ, TÖBB BEVÉTEL A NYUGDÍJALAPBAN

Folyamatosan csökken a nyugdíjat igénybe vevők száma, ezért folyamatosan nő a nyugdíjbiztosítási alap többlete. A szaktárca szerint mindez alapvetően azzal magyarázható, hogy folytatódott a korhatár betöltése után a rokkantsági nyugdíjból átváltott öregségi nyugdíjjal rendelkezők, valamint a hozzátartozói főellátásban részesülők létszámának visszaesése.

Az államháztartás központi alrendszerének októberi, 138 milliárd forintos többletéhez az uniós források brüsszeli bólintás utáni beérkezése és a magasabb adóbevételek mellett kisebb léptékben ugyan, de az elkülönített állami pénzalapok többségében mutatózó szufficit is hozzájárult. A legjelentősebb, 42,7 milliárd forintos többlet a Nyugdíjbiztosítási Alapnál keletkezett. Ez túlnyomórészt a bérkiáramlás vártnál kedvezőbb alakulásának és a kiadások alacsony szinten tartásának köszönhető – közölte a Magyar Idők érdeklődésére a Nemzetgazdasági Minisztérium. A többlet kialakulásában a halálozások száma kevésbé meghatározó, abban inkább az ellátotti létszám alakulása játszik nagyobb szerepet. A nyugdíjasok száma ugyanis folyamatosan csökken – a Nyugdíjbiztosítási Alap 2014 októberében is többlettel zárt.

A csökkenést a tárca szerint alapvetően a korhatár betöltése után a rokkantsági nyugdíjból átváltott öregségi nyugdíjak, valamint a hozzátartozói főellátások létszámának folytatódó visszaesése okozza. A rokkantnyugdíjrendszer átalakítása, az ellátások felülvizsgálata, az új megállapítások elmaradása, illetve alacsony szintje miatt szintén kevesebb a kifizetés, és emiatt zár többlettel az alap. Ahogyan a még a Bajnai-kormány által elindított és a mostani kormány alatt is folytatott korhatáremelés is hozzájárult ahhoz, hogy a törvényben előírt kort betöltött öregségi nyugdíjasok száma az idén is csak mérsékelt ütemben nőtt novemberig. Az államháztartás egyéb elkülönített pénzügyi alapjai ugyancsak többlettel zártak, ami alól kivételt képez az Egészségbiztosítási Alap, amely 2015 első tíz havi egyenlege nullszaldó közeli, minimális, 0,8 milliárd forint hiányt mutatott október végén. Az elkülönített állami pénzalapok első tíz havi többlete összesen 35,4 milliárd forintot volt. Az egyenleg a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap 12,1 milliárd forintos, a Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2,9 milliárd forintos, a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapja 4,4 milliárd forintos, a Bethlen Gábor Alap 1,4 milliárd forintos, a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap 10,2 milliárd forintos, valamint a Nemzeti Kulturális Alap 4,4 milliárd forintos többletéből alakult ki. Az október végi szufficitet a bevételek beérkezésének, valamint a kiadások teljesítésének eltérő üteme indokolja – közölte a szaktárca. Adorján Richárd, a Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) költségvetésért felelős helyettes államtitkára korábban a kimagasló októberi hiányadattal kapcsolatban elmondta: ebben segített az októberi 233 milliárd forintos uniós pénzátutalás. Kitért arra is, hogy a gazdaság növekedése magasabb a vártnál, aminek jótékony hatása van az adóbevételekre. Gyakorlatilag minden nagyobb adónemben magasabb bevétel érkezett a költségvetésbe.

forrás: magyaridok.hu

MÉG HOGY FOGYATÉKKAL ÉLNEK...?!

EGY BELGRÁDI KOSARASLÁNY ÉS EGY KISVÁRDAI KÉZILABDÁS FIÚ A HAJDANI HŐSÖK NYOMÁBA EREDT

Azt gondolná az ember, a harmadik évezred sportjában már nincsenek olyan bálványok, mint Halassy Olivér vagy Takács Károly. Előbbi gyermekkorában villamosbalesetben a bal lábfejét vesztítette el, ezért olyan sportágot keresett magának, amelyben fogyatékosága nem hátráltatja, így lett vízilabdában olimpiai, úszásban pedig Európa-bajnok. Utóbbinak egy gránátbaleset szakította le a jobb kézfejét, ám megtanult ballal löni, így nyert olimpiát gyorstüzelő pisztoly versenyszámban 1948-ban és '52-ben. Napjainkban két ifjú sportoló is a hajdani hősök nyomába lépett: Natasa Kovacsevics Belgrádban, Lakó Zoltán Kisvárdán.

Kovacsevicsét a magyar sportkedvelők is ismerik, hiszen áldozata volt a győri kosárlabdázók 2013. szeptemberi, tragikus buszbalesetének. Tapodi Péter klubigazgató és Fűzy Ákos vezetőedző életét vesztítette, a játékosok közül pedig Natasa szenvedte el a legmaradandóbb sérülést: a bal lábát térd alatt amputálni kellett. A fizikai és lelki felépülést azonban szinte már a traumát követő pillanatban megkezdte. Halassyhoz hasonlóan előbb ő is olyan sportágra váltott volna, amelyben egyenlő esélyekkel versenyezhet az épekkel, és csakúgy, mint Takács Károly számára, neki is a sportlövészet tűnt a legmegfelelőbbnek.

Csak hogy a kosárlabda nem engedte el, és ő sem tudott – persze nem is akart – elszakadni tőle; speciális protézissel tért vissza a pályára, előbb még csak próbálkozni, dobni, futni, mozogni, edzeni. Aztán a júniusi Eb budapesti gáláján már meccset játszott, szerdán pedig eljött az ideje az első hivatalos tétmérkőzésnek. Anyaegyesülete, a Crvena zvezda színeiben a Studenti Nis ellen tért vissza végleg és igazán, és hogy nem csupán pr-jelleggel, azt a statisztika pontosan mutatja: a 78-47-es belgrádi sikerrel zárult találkozón 16 percet játszott, 5 pontot dobott, 3-3 lepattanót és egyéb labdát szerzett.

Történetének a lényege természetesen számszerűsíthetetlen, hiszen az egyedi emberi tartást, hitet példázza. Tényszerűbben: ő az első Európában, aki ilyen súlyos sérüléssel hivatalos mérkőzést játszott az „épek” között.

De talán nem ő lesz az utolsó. Kisvárdán ugyanis cseperedik és máris csodadolgokat művel a tizedik életévét nemrég betöltött Lakó Zoltán. Pedig ledolgozhatatlannak hitt hátrányból kezdett kézilabdázni, de a bizonyítási vágy, talán a dac, a „csak azért is” hangulata ezt már-már előnnyé változtatta. Egyik felfedezője, Simák György érdeklődésünkre így elevenítette fel a számára is hihetetlen percek: „Egyik délelőtt a kisvárdai sportsarnokban néztem a gyerekek szivacskezilabda-edzését. Felfigyeltem egy fiúra, aki kizárja a védőjét, bevetődik, bevágja a labdát a kapuba, felpattan, és rohan vissza. Kérdeztem is az edző kollégát, ki ez a dinamikus, gyors gyerek, mire ő azt felelte: Gyuri bácsi, nem látja, hogy hiányzik az egyik kézfeje? Mocsai Lajos pont abban az időben oktatta dán mintára az egykezes labdaátvételt, nekem pedig borsódzott a hátam, hogy ezt látom viszont Kisvárdán, ilyen formában. Félttem attól, ha a szivacs helyett bejön a bőrlabda, gondot okoz majd neki a labdakezelés. Nem okozott gondot. Attól is tartottam, hogy elcsábítja a foci, mert abban is nagyon ügyes. Nem csábította el. Zoli szimbóllumá válhat: nagyon nagy hátrányból indul, mégis a kézilabdában teljesedik ki.”

A Kisvárdai KC technikai vezetője, Nagy Kálmán ugyancsak ihletett hangulatban mondja: „Zoli először érthetően focizni ment, de jobban tetszett neki a kézilabda. Nyolcévesen

kezdett, és rögtön úgy kitűnt, hogy már a kilencévesek közé is befért. Egy ideig a fogyatékos kezét is használta a labdakezelésnél, de olyan ügyessé vált, hogy már egy kézzel megold mindent. Amíg nem ismerik, furán néznek rá, de onnantól, hogy látják, mire képes, tombolva biztatja a közönség. A pályán kívül is remek srác. Annyira komolyan veszi a kézilabdát, olyan tehetséges, hogy azon sem lepődnék meg, ha ezt választaná élethivatásául, és sikerrel járna.” Halassy, Takács, Kovacsevics, Lakó – rájuk igazán nem illik a megfogalmazás, hogy fogyatékkal éltek, élnek. Nem is az a legnagyobb érdemük, hogy kiállják a próbát ép versenytársaikkal. Ez csak az okozat – az ok az, hogy elég bátrak a mindenséghez mérni magukat.

forrás: magyaridok.hu

EZÉRT VAGY TAHÓ, HA A MOZGÁSSÉRÜLT PARKOLÓHELYRE ÁLLSZ

Egy jól megtermett fickó fenyíti a mozgássérült parkolóhelyeket elfoglaló tahókat egy négy évvel ezelőtt készült, de a mai napig aktuális videón.

A stílusról lehetne vitatkozni, de szerintem ez a Mozcássérültek Buapesti Egyesületének videója menő. Már csak azért is, mert ezáltal sok, egyébként abszolút normális, de a saját lelkiismeretét könnyen elaltató embert szembesíthet azzal, hogy is

pontosan ekkora prosztó állatok, amikor elfoglalják a mozgásukban korlátozott honfitársaink parkolóhelyét.

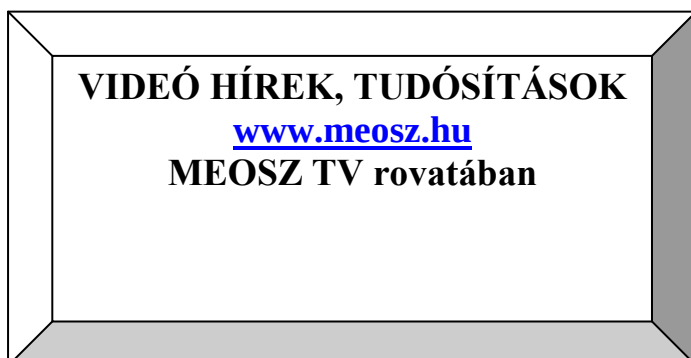
A rövid, kevesebb, mint két perces anyag külön erőssége, hogy a kopasz verőember azt is világosan elmagyarázza és megmutatja, miért tolunk ki rettenetesen ezekkel az emberekkel, amikor a számukra abszolút nem véletlenül fenntartott helyre állunk le.

videó: https://youtu.be/a-gAyYSYc_o

Talán még ennél is erősebb az a kanadai videó, amelyben egy fickó "csak két percre" ugrik be a bevásárlóközpontba, a kocsit a bejáratához közeli mozgássérült parkolóban leállítva, és meg van győződve arról, hogy ennyi még simán belefér. Aztán ezzel sikerül a halálát okoznia egy kerekesszékes srácnak, aki csak messzire tud megállni, és kénytelen átvágni az egész parkolón, az autók holtterében.

videó: https://youtu.be/e9EYh_Tr_Sc

forrás: alfahir.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Csodákra képesek

„Benned a létra” című vándorkiállítás Zalaegerszeg után Zalaszentgrótra érkezett a hét végén, a VMK-ba.

A megnyitón a dombóvári
Presidium Közhasznú Egyesület
elnöke, az országos pályázat
anyagából összeállított
vándorkiállítás szervezője, a
szentgróti születésű Rieger
Erika elmondta: a kiállítással
az egész országban meg szeretnék
mutatni, hogy a fogyatékkal
élők is értékes emberek
és „csodákra” képesek.
Erről a zalaszentgróti közönség
is meggyőződhetett, egyrészt
az alkotások, másrészt a
megnyitón előadott műsor révén.
A Koncz Dezső Egységes
Gyógypedagógiai Módszertani
Intézmény éneklő
csoportját Tarpál Izabella és
Pintérné Kovács Ildikó készítette
fel, s előadásukhoz hasonlóan
nagy sikert aratott Kertész Márk mély átéléssel
előadott kedves versikéje.
Nagy szeretettel gratuláltak a
zalaegerszegi Horváth Lillának
is, aki Burka Nikolett
biztatására 2014-óta fest hangulatos
képeket.
A kiállítás november végéig
látható a zalaszentgróti
VMK előcsarnokában. Innét
Paksra viszik a tárlat anyagát

forrás: Mozgássérültek Zala Megyei Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

Jótekonysági bál az ajkai Magyar Imre Kórház Gyermekosztálya részére

A Mozgássérültek Aktív Egyesülete 2015. november 14-én Jótekonysági Bált szervez az ajkai Magyar Imre Kórház Gyermekosztálya részére. A bevételből az anyaszálló kialakítását szeretnénk támogatni.

Jótekonysági Country Bál

az ajkai
Magyar Imre Kórház
Gyermekosztályának megsegítésére.

A Mozgássérültek Aktív Egyesülete
szeretettel meghívja Önt és Kedves Családját
a Magyar Imre Kórház Gyermekosztálya
javára szervezett jótekonysági bálra, melyet

2015. november 14-én 17:00 órától tartunk
az Ajkarendeki sportcsarnokban.

Zenél:
a Crazy Jam Country Band

Program:

- ♦ RollingCountry Kerékesszékes Táncsoport
 - ♦ Dinamik - Akrobatikus Rock 'n' Roll
 - ♦ Ajkai country csapat
 - ♦ Country Linedance Family
 - ♦ Rodeo Country Klub
- ♦ Platina Tánc Stúdió:
 - Ignác Lara és Kökényesy Dominik
 - ♦ TBE ART Stúdió
 - ♦ Linedance Club Noszlop
 - ♦ Tombola - értékes nyereményekkel

*A gyermek lelke olyan, mint a tükör, mely váltakozva fordul új és új irányba s fényt keres,
napok, holdak, csillagok, vagy pislogó gyertyák fényét, mit önmagáról visszatükrözhessen.*
(Wäss Albert)

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

A bál bevételéből a Gyermekosztályon lévő
anyaszálló kialakítását támogatjuk.

Megrendezés dátuma: 2015 november 14. 17 óra

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-PÁLYÁZATOK-

Google Európai Ösztöndíj fogyatékossgal élő diákoknak 2016-2017

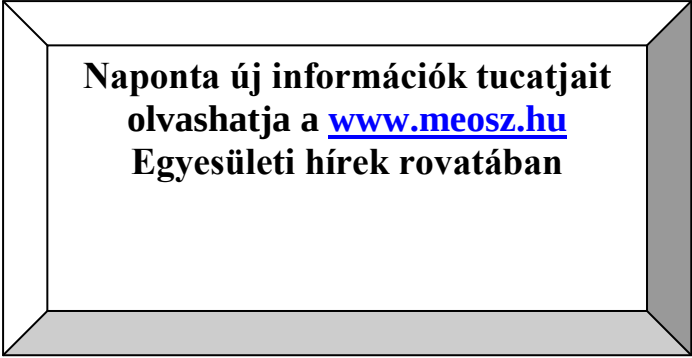
A Google közzétette a 2016-2017. évi "Google Europe Scholarship for Students with Disabilities" című ösztöndíjpályázatot.

[A pályázatról bővebben itt lehet olvasni!](#)

Jelentkezési határidő: 2015 december 31.

•

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

**Naponta új információk tucatjait
olvashatja a www.meosz.hu
Egyesületi hírek rovatában**